

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τήν Κυριακήν, 12^{ην}/25ην Φεβρουαρίου 2018 Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων ἡ νίκη καί ὁ θρίαμβος τῆς Ἐκκλησίας διά τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἀγίων εἰκόνων, κατόπιν τῆς ἀπό τῆς εἰκονομαχίας σκληρᾶς δοκιμασίας αὐτῶν, ἐπὶ τῶν εὐσεβῶν αὐτοκρατόρων Θεοδώρας τῆς Αὐγούστας καί Μιχαήλ Γ΄ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τό ἔτος 842 μ.Χ.

Ἡ ἐπαναφορά τῶν εἰκόνων εἰς τούς ἱερούς Ναούς ἐορτάζεται ὡς ἐορτή τῆς Ὁρθοδοξίας, διότι αἱ εἰκόνες περιγράφουν καί ἐπιβεβαιώνουν τήν ἐπί γῆς ἔνσαρκον παρουσίαν τοῦ Κυρίου καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰκόνας τοῦ ἀοράτου Πατρός Αὐτοῦ.

Ἡ ἐορτή αὕτη ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων ὡς «Παρρησία», ἥτοι μεγάλη καί πάνδημος ἐορτή, εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, δι' Ἑσπερινοῦ ἀφ' ἐσπέρας καί θείας Λειτουργίας τήν πρωΐαν ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς, προεξάρχοντος τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τήν πρωΐαν τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Γεράσων κ. Θεοφάνους, Θαβωρίου κ. Μεθοδίου, Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου, Λύδης κ. Δημητρίου Γραμματέως τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, Ἀγιοταφίτῶν Ἱερομονάχων, ὧν πρῶτος ὁ Γέρων Καμαράσης Ἀρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου καί τῶν Ἱεροδιακόνων Ἀναστασίου καί Σωφρονίου, ἱερέων ἄλλων ἐκκλησιῶν, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου δεξιᾶ καί τοῦ Λαμπαδαρίου κ. Γεωργίου Ἀλβανοῦ ἀριστερά, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Χρήστου Σοφιανοπούλου καί μετέχοντος εὐλαβοῦς ἐκκλησιασματος ἐκ μοναχῶν, μοναζουσῶν ἐντοπίων καί προσκυνητῶν ἐξ Ἑλλάδος, Ρωσίας καί ἄλλων Ὁρθοδόξων χωρῶν.

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε ἡ λιτάνευσις τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων τρίς πέριξ τοῦ Ἀγίου Κουβουκλίου καί ἀνά τά προσκυνήματα, μεθ' ἣν ἡ ἔναντι τοῦ Ἀγίου Κουβουκλίου ἀνάγνωσις τοῦ Συνοδικοῦ τῆς Ὁρθοδοξίας ἐκ τοῦ Τριωδίου καί ἐν τέλει ἡ ἄνοδος εἰς τό Πατριαρχεῖον,

ἐνθα ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἐλληνιστί:

«Σαρκός τό ἐκτύπωμα, ἀναστηλοῦντές Σου Κύριε, σχετικῶς ἀσπαζόμεθα, τό μέγα μυστήριον, τῆς Οἰκονομίας τῆς σῆς ἐκδηλοῦντες· οὐ γάρ δοκήσει, ὡς φασίν, οἱ θεομάχοι παῖδες τοῦ (αἰρεσιάρχου) Μάνεντος. Ἡμῖν ὥφθης φιλάνθρωπε, ἀλλ' ἀληθεία καί φύσει σαρκός δι' αὐτοῦ ἀναγόμενοι πρός σόν πόθον καί ἔρωτα»· Ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος κ. Χρῆστε Σοφιανόπουλε,

Σεβαστοί Ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς προσκυνηταί.

Ἡμέρα χαρμόσυνος καί εὐφροσύνης ἀνάπλεως πεφανέρωται σήμερον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Ὁρθοδοξίας, δηλονότι τῆς ἑορτῆς τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἁγίων εἰκόνων ἀφ' ἑνός καί τῆς προσκυνήσεως αὐτῶν ἀφ' ἑτέρου.

Ἡ ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος τούτου ἀφορᾷ οὐχί μόνον τὴν προσκύνησιν τῶν εἰκόνων, ἀλλὰ εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν ὑγιαίνουσαν πίστιν τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, δηλονότι τὴν πίστιν, τὴν ὁποίαν παρέδωσαν εἰς ἡμᾶς οἱ προφῆται, οἱ Ἀπόστολοι καί οἱ Ἅγιοι καί θεοφόροι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, οἵτινες ἐμαρτύρησαν ὑπὲρ αὐτῆς τῷ ἰδίῳ αὐτῶν αἵματι. «Ἡμῖν γάρ δόξα, λέγει ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ Σαρκωθέντος ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας Θεοῦ Λόγου Κυρίου δέ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ μορφή εὐσεβῶς προσκυνουμένη, οὐ θεοποιουμένη.

Ὁ Μέγας καί ἔγκριτος Πατὴρ τῆς Ἐκκλησίας Βασίλειος λέγει· «Ἡ γάρ τιμὴ τῆς εἰκόνης ἐπὶ τό πρωτότυπον διαβαίνει». Μὲ ἄλλα λόγια, κατὰ τὴν προσκύνησιν τῶν εἰκόνων, ἡμεῖς ἀποδίδομεν τιμὴν εἰς τὰ εἰκονιζόμενα πρόσωπα καί γεγονότα τῆς ἱερᾶς ἱστορίας, δηλαδή τοῦ μεγάλου καί σωτηριώδους μυστηρίου τῆς θείας Οἰκονομίας, ὡς ἐναργέστατα διατυπώνει καί ὁ ὑμνωδός λέγων: «Σαρκός τό ἐκτύπωμα [τοῦ Θεοῦ Λόγου], ἀναστηλοῦντές Σου Κύριε, σχετικῶς ἀσπαζόμεθα». Κατὰ δέ τόν ἅγιον Θεόδωρον τόν Στουδίτην: «Προσκυνοῦντες τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, προσκυνοῦμεν Αὐτόν τόν Χριστόν σχετικῶς». Καί ὁ Ἅγιος Ταράσιος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως λέγει: «Προσκυνητὴς εἰμί [τῶν εἰκόνων] σχετικῶς ἀλλ' οὐ λατρευτικῶς».

Ἡ ἐπὶ μακρόν χρόνον καταπονήσασα τὴν Ἐκκλησίαν αἵρεσις τῆς εἰκονομαχίας, ἀπεσκοπεῖ εἰς τὴν ἐπιβολὴν τῆς δυσσεβοῦς θρησκείας τῆς τῶν κακοδόξων, δηλαδή τῆς ἐθελοθρησκείας. Ὅ,τι ἀκριβῶς συμβαίνει μὲ τὴν σύγχρονον ἡμῖν πραγματικότητα, τῶν ὁρατῶν πλέον κοσμοκρατόρων τοῦ αἰῶνος τούτου (Ἐφес. 6,12), οἱ ὅποιοι ἐν ὀνόματι τῶν δῆθεν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων ἐπιβάλλουν νομοθετικῶς τὰς ἀθεμίτους εἰδωλολατρείας τοῦ παρεληλυθότος χρόνου (Α' Πέτρ. 4,3) «κατὰ τόν Ἀπόστολον Πέτρον. Κατὰ δέ τόν ψαλμωδόν: «...καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὧν οὐ συνῆκε, παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς», (Ψαλμ. 48,13).

Ἡμεῖς ἀγαπητοί μου, «στοιχοῦντες τοῖς ἵχνεσι» (Ρωμ. 4,12) καὶ τῷ κανόνι» (Γαλ. 6,16) τῶν τὴν θείαν γνῶσιν διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος λαβόντων τῶν Πατέρων ἡμῶν, ἓνα Κύριον τόν Θεόν γινώσκουμεν, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν δοξαζόμενον, καὶ Αὐτῷ μόνῳ λατρεύοντες μίαν πίστιν ἐν Βάπτισμα ἔχοντες, Χριστόν ἐνδεδύμεθα. Ἀλλ' ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν, ἔργῳ καὶ λόγῳ ταύτην ἀνιστοροῦμεν. Αὐτός, Κύριε, τὴν εἰρήνην παράσχου τῷ λαῷ σου καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ σου ἵνα ἀξιωθῶμεν διελθεῖν τό στάδιον τῆς ἀγίας νηστείας καὶ ἑορτάσαι τὴν λαμπροφόρον Σου Ἀνάστασιν, Ἀμήν. Ἐτη πολλά».

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_0_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC" returns="included" maximum_entity_count="500"]